

مجله فرهنگی ابزورد

[@Absurdmindsmedia](https://www.instagram.com/Absurdmindsmedia)

نگاهی به "تریلوژیِ دوقلوها" اثر آگوتا کریستف

پرتو مهدی فر

نام آگوتا کریستف نویسنده مجار ساکن سوئیس شاید در وحله نخست و به لحاظ آوایی "آگاتا کریستی" را با داستانهای پلیسی و جنایی اش به ذهن مخاطب جدید متبادر کند اما؛ قطعاً دنیایی که این نویسنده اروپای شرقی خلق میکند به مراتب ترسناک تر و خشن تر است چرا که در تمام این تلخیهای دهشتناک رد پای واقعیتی گریز ناپذیر هویدا است.

چاپ اولین جلد از تریلوژی دوقلوها به نام "دفتر بزرگ" با استقبال بی نظیر مخاطبان و منتقدان روبرو شد و جایزه بهترین رمان اروپایی را برای کتاب و شهرت جهانی را برای آگوتا به ارمغان آورد. سه گانه در طی پنج سال بعد با رمانهای "مدرک" و "دروغ سوم" تکمیل و به پایان رسید و تا کنون به ۳۳ زبان ترجمه شده.

در جلد اول با زندگی دو پسر بچه دوقلو آشنا میشویم که در سال آخر جنگ جهانی دوم برای مصون ماندن از جنگ به مادر بزرگشان در یک شهر کوچک مرزی سپرده میشوند. کتاب به فصلهای کوچک چند صفحه ای تقسیم شده و در واقع یک نوع وقایع نگاری به زبان کودکانه است که دوقلوها در دفتری یاد داشت میکنند. زبان روایت همانند یک پسر بچه به شدت ساده و خالی از توصیف است. مخاطب در فکر شخصیتها حضور ندارد بلکه همانند یک نمایش اکت آنها را از بیرون نظاره میکند. نثری که به شدت تمایل دارد مینیمالیستی باشد تا با واقعیتهای تلخ و ترسناکی که مثل سیلی به صورت خواننده نواخته خواهد شد کاملاً هماهنگ شود. آگوتا در ارائه آسیب شناسی خود از چهره پلید جنگ

و عواقب محیطی آن ، زندگی قهرمانانش را چنان به تصویر میکشد که از آنها هیولاهای کوچک و خشنی میسازد. دوقلوها بدنبال یک لاکِ دفاعی بر آند که تمرین صبر و مقاومت کنند و عاطفه را درون خود بکشند تا کمتر آسیب ببینند. دروغ میگویند ، دزدی میکنند ، حق السکوت میگیرند ، حتی با منطق کودکانه و بدبینانه خود مرتکب جنایت میشوند و جالب اینکه همه اینها در جهت دست یافتن به عدالتیست که آنها در دادگاه ذهنشان به رسمیت شناخته اند. این روند تا سالهای پس از جنگ و تشکیل حکومت کمونیستی ادامه دارد و نشان میدهد پایان جنگ پایان سختی و خشونت نیست اشغالگران ، جایشان با حکومت و حزب جدید عوض میشود ولی سرنوشتها کماکان در فشار هر دوسیستم راهی جز سرگشتگی ، بی هویتی و نیستی ندارند. دستاورد جنگ و تبعاتش از پشت نگاه تیره و عریان نویسنده چیزی جز درد و سیاهی نیست .

رمان بی زمان و مکان است تا به هر مقطع تاریخی یا مدار جغرافیایی قابل گسترش باشد . گرچه با گذری کوتاه در زندگی شخصی کریستوف ، براحتی میتوان رد پای کودکی اش را در داستان و نیز زمان و مکان وقوع را حدس زد .

در پایان بندی جلد اول با یک صحنه غافلگیرکننده دو قلوها از هم جدا میشوند تا زندگی انفرادی را تجربه کنند یکی از مرز میگذرد و دیگری می ماند . اینبار نثر کتاب و نوع روایت به وضوح تغییر کرده و با سن و شرایط قهرمان و فضای قصه هماهنگی دارد . جلد دوم (مدرک) از زبان برادری که در شهر مرزی مانده روایت میشود این کتاب هم به شکل خاطراتیست که یادداشت شده . " مدرک " بین دو جلد آغازین و آخر انگار نقش پل ارتباطی را بازی میکند . خواننده با خاطرات نوجوانی تا میانسالی یکی از برادرها آشنا میشود و به برداشتهایی میرسد . تمام اینها مقدمه چینی برای یک فریب بزرگ است که در جلد سوم با آن مواجه میشوید جایی که باید سعی کنید حقیقت مخفی را از لابه لای دروغها بیرون بکشید . به نظر چرایی وجود جلد دوم صرفاً منحرف کردن فکر

مخاطب از آنچیز است که در ذهن نویسنده و طرح اصلی داستان قرار است رخ بدهد .
در پایان " مدرک " دعوت به چالش بزرگی میشود . پی میبرید تنها پدیده ای که تا
کنون با آن روبرو بوده اید واقعی است به نام " دروغ " !

کتاب سوم (دروغ بزرگ) تمام گره هارا یکی پس از دیگری می گشاید و ذهنیتان را از
حقیقتِ ماجرا در هم می ریزد . همان لحن گزنده و دردناک تا پایان ادامه می یابد و
نویسنده موفق میشود شما را در یک تلخی بی پایان رها کند ، آنگونه که فکر میکند بشر
در این جهان وانهاد و تنهاست .

خلاصه اینکه ، خواندن " سه گانه " کریستوف فرصتی است که نباید از دست داد .
ترجمه اثر از نقاط قوت کتاب است آقای نوری توانسته اند لحن اثر را به خوبی حفظ کنند
و در بعضی قسمتها که به لحاظ اروتیسم واضح و خشن ، معذوریتهایی وجود داشته با
انتخاب به جای واژه یا جمله های کوتاه ضمن اشاره غیر مستقیم نگذاشته اند در بیان
مطلب نقصی ایجاد شود . همچنین با قرار دادن مصاحبه هایشان با نویسنده در پایان هر
کتاب به شناختِ بیشترِ زندگی و اصول فکری او ، در نتیجه درک کاملتر از فضای حاکم
بر رمان کمک شایانی نموده اند .